

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 42. Errici Lotharingæ Principis Epistola ad Clementem VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. bebat, quod etiam in publico foro executioni datum.
 A C. 1596.

§. XLII.

*Errici Lotharingæ Principis epistola
 ad Clementem VIII.*

*Preuv. de
 Hist. de Lo-
 raine P. Cal-
 met tom. 3.
 pag. 455.
 Et p. 123.*

Hoc anno Erricus Lotharingæ Prin-
 cept, ac Virodunensis Episcopus,
 cum ex nimia humilitate suam præsen-
 tiam Diæcesanis suis minus utilem
 fore arbitraretur, Romam contendit
 eo fine, ut ibidem Jesuitarum institu-
 tum profitendi facultatem a Papa ob-
 tineret, qua denegata, cum Princi-
 pum Lotharingicorum, ac præcipue
 utriusque Fratris sui, qui Catholicam
 fidem contra Turcas, & infideles Bar-
 baros propugnaturi gloriose occubue-
 runt, exemplo stimulatus esset, hinc
 etiam, ut vel in quadam legatione in
 Oriente pro Sedis Apostolicæ obsequio,
 vel in sacro bello contra infideles pro
 Religionis orthodoxæ defensione ad-
 hiberetur, a Clemente VIII. summo
 Pontifice efflictim petebat, porrecto
 hanc in rem libello supplici, cujus sum-
 ma hæc est: „Expono Beatitudini ve-
 „stræ ego ad pedes illius humillime pro-
 „volutus Erricus a Lotharingia, Episco-
 „pus, & Comes Virodunensis, quod
 „cum longa experientia didicerim, Resi-
 „dentiam meam in Episcopatu Virodu-
 „nensi

„nensi, præsentis rerum statu attento
 „non modo non utilem fore, & profi-
 „cuam, sed potius noxiam, & pericu-
 „losam, hinc consultius judicavi ad tem-
 „pus me subducere, & interim vitam
 „cum sanguine, si opus fuerit, in Religio-
 „nis Catholicæ bonum profundere. Nolo,
 „Beatissime Pater, meis avis, & fra-
 „tribus esse dissimilis; & dum non li-
 „cet in munere Episcopali Principibus
 „ecclesiasticis familiæ nostræ esse simi-
 „lem, patiatur Beatitudo vestra, ut id,
 „quod residuum est vitæ, vel in legatione
 „pro Sanctitate vestra obeunda, vel
 „sacrorum armorum contra infideles
 „usu, impendam, & superimpendam.
 „Nihil aliud peto, nisi quod Episcopi præ-
 „teritis temporibus, & in bellis pro hac
 „sancta Sede, & in expeditionibus pro
 „recuperanda terra sancta cum laude,
 „& successu feliciter tentarunt, &
 „Religiosos cum hujus sanctæ Sedis li-
 „centia etiam nostris temporibus con-
 „tra hæreticos fecisse vidimus. Nihil
 „recuso, quod Beatitudinis vestræ be-
 „nedictione interveniente, gratum Deo,
 „& familia nostra dignum Sanctitas
 „vestra judicaverit; neque detrectabo
 „ullam legationem, etiamsi ad Persa-
 „rum Regem destinarer, modo illud
 „Beatitudini vestræ, & Sedi Apосто-
 „licæ placere cognovero, cum is sim,

Sæcul. XVI.

A. C. 1596.

Sæcul. XVI. „qui in caussa Christi, vel quod idem
 A.C. 1596. „est, in Beatitudinis vestræ obsequio,
 „sanguinem meum profundere sim
 „paratissimus, & eo fine huc ad sa-
 „cratissima Apostolorum limina accef-
 „serim, ut & tantos Patronos in meo
 „conatu propitios mihi redderem, &
 „vestræ Sanctitatis consilio, ductui,
 „& imperio, uti Christi Domini, me
 „totum offerrem, & dicarem, illud
 „præcipue præ oculis habens, ut Bea-
 „titudine vestra protegente, Religio-
 „nem Christianam, vel in munere pub-
 „lico, vel armis (auxiliantibus pa-
 „rentibus, amicis, & Nepotibus) in
 „aliqua infidelium terra propagem,
 „bene mecum actum fore crediturus,
 „si, quod Gottefridus Bullionius con-
 „tra Saracenos, quod in Gallia Prin-
 „cipes familiæ nostræ contra hæreti-
 „cos, quod fratres mei contra Tur-
 „cas etiam cum nominis sui laude
 „fecerunt, sanguinem cum vita in ho-
 „norata aliqua expeditione profundam,
 „certissime sciens, Episcopatum mu-
 „neri meo commissum, invigilante di-
 „ligentissime Serenissimo Lotharingiæ
 „Duce Cognato meo nullum damnum
 „passurum, omnibus a me ante di-
 „scessum meum ita ordinatis. „ Verum
 summus Pontifex haud consultum ra-
 tus, quod intempestivo hujus Præsulis
 ardori

ardori cederet, eidem author extitit, ut rursus gregi suo invigilaturus Virodunum reverteretur, unde optimus hic Antistes die duodecima Februarii anno sequenti Roma discessit, ad Diæcesin suam rediturus, postea tamen anno Domini millesimo sexcentesimo decimo suum Episcopatum, quem per octo annos tenuerat, abdicavit, & demum die vigesima septima Aprilis Nancæi anno a partu Virginis millesimo sexcentesimo vigesimo tertio obiit.

§. XLIII.

Joannis Mauroceni Cardinalis obitus.

Sacrum Purpuratorum Collegium hoc anno trium Cardinalium jacturam deplorabat, quos inter primus erat Joannes Franciscus Maurocenus, vulgo *Morosinus* dictus, patria Venetus, qui ex nobilissimo genere anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo septimo natus, naturæ beneficio raras animi, corporisque prærogativas consecutus est, & tam alieno ministerio, quam propria industria variis scientiis adeo exornatus evasit, ut tunc, cum Venetus Senator esset, in Sabaudiam, Gallias, Poloniam, Hispaniam, & Constantinopolim Orator dicereretur, in qua postrema urbe Catholicæ Religioni egregia prorsus præstitit

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

Ciaccon. vit.
Pontif. t. 4.
pag. 190.
Annal.
Greg. XIII.
Ughell. Ital.
Sacra.